

0.10 0A
30.5.03

30.5.2003 0A

מוסף כיווד לעידוד השתיה בפאב!

וגם:

שירים/אגדות / קונספירציות / חביבת הקהל: ביקורת חברתית.

דבר הכופר

שלום לכם קוראים נאמנים !
מילת המפתח כאן היא "קוראים", בנגוד ל"כותבים", שהם הרבה פחות נאמנים,
ועל כך הייתי רוצה להרחיב את הדיבור הפעם.
באופן אישי, בזמן האחרון מטרידה את מנוחתי (ומזירה שינה מעיני) המחשבה
המצמררת שיתכן שלבני במשק הזדוע בכינויו "כפר הנשיא" אין מה לומר לעולם,
אין מסר לאומה.

את ההנחה הזו אני מבססת על גסיסתו האיטית אך המזדאיגה של העיתון עליו
ונכתבות שורות אלו, עקב תת תזונה מתמשך הגובל בהזנחה פושעת מצדכם. כן כן
- אתם !

מצד שני זה נשמע קצת בלתי סביר שלאף אחד אין מה להגיד, בהתחשב בעובדה
שמרבית האוכלוסיה המקומית נוהגת ללהג ללא הכרה על מגוון עצום של נושאים
באופן עקבי ומתמשך.

אם כך, ושאלת השאלה: במה האשמה?
ישנן מספר סברות ותירוצים מקובלים, אבל לאחר שחקרתי את הנושא לעומק,
הגעתי למסקנה (הברורה) שזאת לא אשמתכם. הבעיה ועוצה בסוג מסויים של
הפרעה נפשית: פחד במה עמוק ובלתי נשלט, הנובע מהיותנו יצורים מופנמים
ומסוגרים, שוכני מערות אפלות וטחובות, הנתקפים בהלה היסטורית עקב המחשבה
על חשיפה ציבורית מכל סוג שהוא, טריוויאלי ככל שיהיה.
הבעיה העיקרית בהוצאת עיתון כאן, היא שבנגוד לזיוני שכל בלתי מחייבים
שכל זכרון שלהם ועלם בין תאי המח הלומי האלכוהול של שאר חברינו, זוהי
עדות נצחית לעליבותינו הקיומית.

ובכן, כאן אני מגיעה לפתרון, שעליבותינו הקיומית נורא משעשעת (אותי,
לפחות, באופן אישי) ו-ב-למה לעזאזל אכפת למישהו מה יחשבו חבורה של
מגרבצים כפייתיים כמונו?
או במילים אחרות, לטובת מי שעדיין לא הבין את הפואנטה, תביאו חומר.
ורצוי שיהיה חומר טוב...

שלכם,
המערכת.

ארועים רבים חלפו עברו להם על קהילתנו, וכמה מבכירי משוררי הכפר
בחרו לציין חלק מהם ביצירה:

אגדה עם מוסר השכל

היה היה לפני שנים רבות, בגלקסיה רחוקה, בכפר קטן - צי כרכרות, עליו היה
ממונה שר הכרכרות. השר היה עורך טבלה יומית בה היה רושם את שמותיהם
של אותם אזרחים ברי מזל אשר זכו להשתמש בכרכרות באותו יום.

בכל פעם שאחד האזרחים גרם לתקלה, השבית או הרס לחלוטין את אחת
הכרכרות, דבר די שכיח, הייתה מובאת הגרוטאה אחד כבוד אל חרש הכרכרות,
אשר היה כוחן, בודק ומעריך את הנזק, וכמובן מתקין את הכרכרה לשימוש
מחדש.

חרש הכרכרות היה נשוי באושר וברבות השנים אף הוליד שלושה ילדים מוצלחים.
בהגיע הילדים לגיל המתאים, החלו גם, כשאר האזרחים, להופיע שמותיהם בטבלה
של שר הכרכרות, כמו גם שמה של אשת החרש.

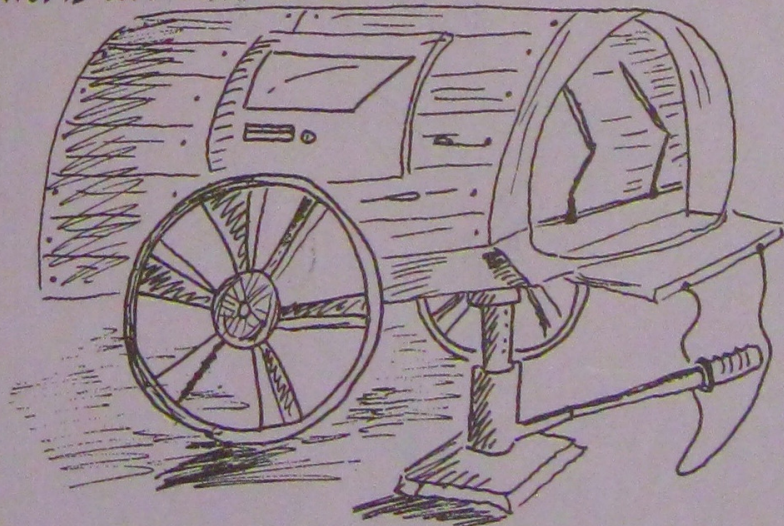
רצה הגורל ודווקא בני משפחתו של החרש, רחמנא ליצלן "שלחו" אל הסדנה
יותר כרכרות מכל שאר האזרחים יחדיו. במקרים רבים לא נותר לו, לחרש, אלא
לספוק כפיים, לוענע בראשו ולצקצק בלשונו, כאומר: "נו טוב...".

צי הכרכרות הלך והדלדל במהירות מדאיגה, והשר כינס את פרנסי הכפר, יחד עם
חרש הכרכרות, להתייעצות בה הוחלט על הטלת גזירות על אותם אזרחים אשר
יגרמו להמשך שחיקת הצי.

שמותיהם של בני משפחת החרש המשיכו להופיע בתכיפות באותה טבלה,
והכרכרות המשיכו לזרום לסדנה כתמול שלשום.

אך כאשר רצה השר להטיל את אותן גזירות, כפי שהוחלט, הקים החרש קול
צעקה והכריז על ביטול כל התיקונים וסגירת הסדנה עד לביטולן של הגזירות נגד
משפחתו.

וכן, מחוסר ברירה, ביטל השר את הגזירות נגד משפחת החרש, ותוך זמן קצר לא
נותרה בכפר כרכרה אחת לרפואה, והחרש ומשפחתו נותרו ללא פרנסה.

על אקדחים ושטיחים

-בן משק אחד, חביב וצעיר,
 יום אחד נסע אל העיר,
 -את היד מתחת לכסא שלח,
 וברכב מצא... אבו!... אקדח!
 -וחזר אל הכפר, חשב וחשב,
 ומצא פתרון זמני למצב,
 -עד שימצא בעליו של הנשק,
 ניתן אותו למר בטחון של המשק,
 -חיכו יום, חיכו יומיים,
 אך בעל האביזה לא נמצא בנותיים,
 -והנה יום שמש אחד בהיר,
 נמצא האדם שאת נשקו הפקיר:
 -"אני יודע שזו ממש טיפשות,
 עדיין לא פיתחנו ויטמין - לשיפור האחריות".
 -מר בטחון את הנשק החזיר,
 לאותו אדם שאת נשקו הפקיר,
 -כי מקרים קלילים ועוד מקרה אחד זניח,
 אפשר לטאטא מתחת לשטיח.

הגיגים מן השרותים: פינה בהשראת רוחו החיה והמרחפת של אילון מסר
ונשמתו הצפה והנושפת של אלון קוניגיס.

ללא כותרת מס' 1

אתם יודעים שהשמיים כחולים?
כאמת, הם כחולים.
יום אחד ממש הסתכלתי והם היו כחולים להפליא.
זה היה יום ממש טוב, השמש זרחה ברוב תפארתה, הציפורים ציצו והפרחים
השוויצו ביופיים הרב.
בכלל, גם מצב הרוח היה טוב באותו יום, שלי ושל הכלל.
הכל נראה מאוד מבטיח וטוב.
נהייתי מאוד ביום ההוא.
היה קל ונוח, ממש מזהיר פנים.
ועכשיו, בזמנים אלו שהשמיים אפורים וקולות הציוץ כבר לא נשמעים, מתי
השמש נראית רק לעיתים ואני ושאר הכריות רק יושבים בבתים ועושים כאילו
אנחנו חושבים לעתיד.
כן, בימים אלו שלא נוח, לא קל ולעיתים אף מכוער, מצב הרוח ירוד והעתיד כבר
לא נראה ממש מבטיח.
אולי אין מה לעשות!
אולי הכר כבר מוצה עד תום?
אולי הייתי צעיר, אולי אתם הייתם?
אבל אתם עדיין נשארים בשלכם, מציעים, בוא תישאר, המצב ישתפר.
אני את תקוותי איבדתי ואתם כנראה שעוד יותר.
אני מימים אלו אברח ולא אשאר וגם אל תגידו לי בכלל:
"אתה עוד תחזור, אתה תראה".

הסיפור / מאת כמה בטלנים

פעם הסתכלתי על בקבוק והתחלתי לחשוב בדימויים. אתה אף פעם לא יודע לאן מר מוות יכול לקחת אותך ברגעים המעטים כשיש קצת זמן שבדרך כלל אם גם בקצת שעמום, חוסר מעש, ונחזור לבקבוק. כשבקבוק מועך בסיסו על השולחן או על בטון, יש כח שמעמיד אותו (ולא אתו) כח אנו קוראים כח המשיכה) אותו בקבוק מוצל את כח המשיכה בכדי לעמוד בצורת עמידה גאה, ולמצות את תפקידו בתור מוצר שיווקי. ואם הוא לא היה מוצל את כח המשיכה, או מוצל כח אחר, הוא לא היה מוצא את התפקיד אליו הוא מיועד. לאחר שאותו בקבוק עומק באופן מלא וממצה את התפקיד אליו הוא מיועד, אפשר לשים עליו מדבקה ולגרום לו לייצג את מה שאנחנו רוצים שהוא ייצג (קוקה קולה, ספרייט, סופר דרינק, baraka).

אבל המגבלה היחידה היא שאי אפשר לשנות את צורתו של הבקבוק מכיוון שזוהי מגבלה אנושית, אך מצד שני הבקבוק יכול לשנות צורתם של אנשים, או לפחות את ההרכב הכימי שלהם. הדבר תלוי, כמובן, בסוג הבקבוק ובתכולתו. ויגש לראיון אותו קיימנו עם ט.א., חובב בקבוקים (ותכולתם) מקומי. בחיפוש שנערך בחדרו של ט.א. נמצאו לא פחות מ-28 (!) בקבוקי ערק, 60 בקבוקי בירה וארבעה בקבוקי חצי ליטר, עם חור.

שאלה: מדוע לעשות חור בבקבוק חצי ליטר?

פה נופלת הטעות. לא למה, אלא ל-מה. וכאן יש כמה אפשרויות, אמרתי לו. אחרי עוד רבע שעה של קשקשת כזאת החלטתי שנמאס לטחון מים וחייבים לעשות משהו משמעותי, אז התחלתי להריץ רעיונות בראש, אך הסמים והאלכוהול הרסו לי את יכולת החשיבה וכמובן שכבר שכחתי שרציתי לעשות משהו. בכל מקרה, אז כמובן שעברו כבר עוד שעותיים של דיבורים מיותרים. לאחר יומיים של נסיונות מיותרים להיפטר מהתמכרויות, החלטתי לוותר ולקבל את העובדה שחייך אל יותר משמעותיים מחייה של נמלה ושכל מה שחשוב לי הוע להעביר את הזמן בסבבה ולא לחשוב יותר מדי.

חופשה אלטרנטיבית

חושך, מרחוק אני שומע שקוראים לי, קולות מרחפים באויר מוציאים אותי משיווי משקל השינה, מאיזון, בקיצור - מפריעים לי לישון... מפריעים לי? לישון? מי זה החוצפן הזה? כנראה שהוא לא יודע עם מי הוא מתעסק. העיניים נפתחות ואני רואה אור גדול. כנראה ממנורת הלילה או האור של החדר. אני מסיק לאחר לאחר מבט חטוף בשעון בשעון שעל השידה. מה?? 5:30 לפנות בוקר?! "שגיא קום, הולכים לעשות קצת טאי-צ'י לבוקר". "מה חטאתי?" אני שואל את עצמי מתהפך במיטה. לידי בת כיתתי משכבר הימים מנערת אותי, עטופה בסחכות ישנות מהמזרח, וחיוך שכולו אומר "טוב ליי" (או בעצם - אני קצת משוגעת ואין לי מה לעשות בחיים אז באתי להעיר אותך ב 5:30 לפנות בוקר בשביל קצת למתוח שרירים).

אני מזדה מהמיטה לשטוף פנים כשהיא מאיצה בי - "מהר, האנרגיות הכי טובות הן עד 6:30, צריך לנצל אותן!"

וככה אני עומד על רגל אחת עם ריח רע מהפה, מזיז את הגוף לכל מיני תנועות שמרגישות כמו לידה מחדש, צופה בשמש עולה, נושם דרך האף, מוציא סמוחטה מהפה וחוזר חלילה.

כעבור שעה נגמר העינוי ואני מרגיש רע. "עכשיו נעשה שחרור", לא תודה, לא בשבילי. אני צולל לתוך כסא ליד הבריכה ומנסה להירדם אבל החום הוא כבד מדי. אני נכנס למים, הם קרים מדי, אבל שיהיה, אולי חצי גוף בחוץ ואני נרדם. לא עברו 20 דקות ומשהו העיר אותי, כנראה שהיה לי חלום רטוב, כי הבחורות שאני רואה זה לא מה שציפיתי לו. בערך 20 נערוות בגיל העמידה (זה הגיל שזה מתחיל להיות בעיה בשבילן) מעיפות כל מיני אביזרים קלים לתוך והחוצה מהמים בכל מיני תנועות מוזרות. "לנשום!" צועקת המזריכה, "ולחז כאילו אתן דגות!" זה לא דגות! דגים שוחים חתירה, חזה, פרפר, גב, זוכרים? נמרוד פלמה? שילו אילון? ימית? דורון כהן? זוכרים? מה קורה לכם?

כשאני מנסה לצאת אני מגלה שכולי תפוס, טאי-צ'י, שחרור ומים קרים כנראה עושים את זה, לא נורא עד מחר זה יעבור. כשאני מספר את זה לדידתי שבנות"ם הספיקה לשתות שתי כוסות תה צמחים טבעיים, היא מושכת אותי לחברה חדשה שלה, תושבת, שגרה פה, והיא משכיבה אותי במכת קארטה על הרצפה, קופצת ודורכת לי על הגב ומשחררת כל שריר תפוס בגוף שלי ואחרי זה נותנת לי הרצאה על אוכל בריא ומזין עם אנרגיות חיוביות. "ואל תאכל בחדר אוכל!!"

פרשתי לשנת צהריים. אבל היה חם מדי, אז קראתי ספר שנתן לי בן משק על
איזון אנרגיות ואיך לחיות את הזן. חטפתי כאב ראש ש-4 אקמולים לא הצליחו
להוריד.

כשיצאתי משם הזכירה לי אחת הבנות שיש עכשיו חוג ליוגה בתלתון ואני מחמן,
"זה בסדר", אמרתי, אני אוותר על זה לטובת כוס קפה אצל החברה. "קפה לא
בריא בשבילך, הנה, קח קצת נענע ותשתה בלי תיון ובלי סוכר - טובז", "טוב",
אמרתי וחייכתי חיוך זבילי.

בחדרים חיכו לי אנשים עם כפפות ומעדר מוכן, "בוא" הם אמרו לי, "אנחנו בונים
סככה מחומרים טבעיים שגם יהיה איפה לשבת וגם זה יהיה בית גידול לחיות
מזדמנות כמו ציפורים, לטאות, חרקים מעניינים, נחשים, קרפדות עקרים ואולי גם
יהיה מקום לבנות מחילות לחולדות או נמלים, הכל נעשה בצורה טבעית ושומרת
טבע. זוכרז כמו שבינו את הסאונה, לא כמו הבניה של התוספות לותיקים". "היה
לי יום קשה" אני מפטיר. "כל מה שאני צריך זה כוס קפה וארוחת ערב". "נגמר
הקפה, יש מנטה ולואיזה ונענע בגינה אם אתה רוצה."
" די כבר עם הנענע!!!!!!"

שתיתי כוס חלב ואכלתי עוגת סרפז והלכתי הביתה לאכול משהו טוב יותר. על
השולחן ציפו לי כבר מגוון מנות משביעות רצון (לעזיזים), סלט ירוק, אדום, סגול,
וורוד. מיץ לימון סחוט טבעי, נענע כמובן, זיתים כבושים תוצרת בית, גבינות עיזים
זלות שומן ואורז עם עדשים, ומעל הכל ישב בודהה ועישן קטורת שהסריחה לי
את האוכל. קמתי וברחתי. נסעתי לעמ-בורגר לטרופ משהו נורמלי ובדרך חזרה
עצרתי לחמוס כבש אצל הלבנונית, יחד עם קפה חזק ו-6 בקלוואות ונשמתי אויר
מכוניות בכביש, ירקתי על חתול וזרכתי על נמלים עד שיצאה להן הנשמה!
חזרתי לקיבוץ וינוח אבל עדיין היה חם! אז הלכתי לעשות טבילה לילית. ולפני
שהספקתי להגיד: "מקיבוץ למושבה אין דרך חזרה" מצאתי את עצמי בתוך
הפאוליון. רק שבמקום בחורות שמותחות את הרגליים על נמוטות מול המראה,
הייתי שק האגרוף של חבורת דוסים בזרכם לתשובה שניסו עלי כל מיני תנוחות
"נינג'יצו" והטיפו לי "קבלה". מילה שמתקשרת אצלי רק עם אורחים אבל זה לא
היה זה.

אמרתי יפה "תודה" והלכתי לבית המכשף הנוזע, פיל.
סיכות, גחלים חמים, תנוחות עובריות, זימזומים, שוב פעם קטורת, שוב פעם נענע
אבל יצאתי כמו חדש - אולי שפשוט פחדתי לחזור לשם שוב...
חזרתי לטלוויזיה, למזגן, לאינטרנט, לטלפון ולקפה. אני לחופש פה לא בא יותר.
בל. (בנמשק לשעבר).

הארנבים משתלטים על כדור הארץ

זה תוכן במשך זמן רב. באופן טבעי, איש אינו מסוגל להעלות בזעתו שאותם יצורים צמריריים מסוגלים לתכנן דברים – שלא לומר דברים מרושעים, ומעל לכל דברים הטומנים בחובם פגיעה נרחבת בנו. אבל זאת עובדה. הם כאן, הם לא הולכים לשום מקום והם בהחלט לא רוצים אותנו בסביבה.

אפשר בקלות לצפות בהתקדמותה של התוכנית המרושעת שלהם פשוט על ידי התבוננות בהם. תוכלו להבחין בנקלה שהם מתרגלים מהלכים טקטיים ותמרונים שונים שולקחו ברובם מקרבות מפורסמים לאורך ההיסטוריה ובעיקר ממלחמת העולם השנייה. כמו כן, הם מתנסים בשיטות של שליטה ציבורית כגון דמוקרטיה ודיקטטורה. תוכלו לחזות באותן חיות "טיפשות" מזמות קיום חברות שונות! אמנם, זה נשמע מעט מופרך ופרנואידי, אך כל זה אמת לאמיתה. מליוני ארנבים התאחדו במטרה אחת משותפת – השמדה מוחלטת של המין האנושי. מספר אנשי מפתח בסוכנויות בטחון וביון אישרו את קיומן של רשתות ריגול של ארנבים.

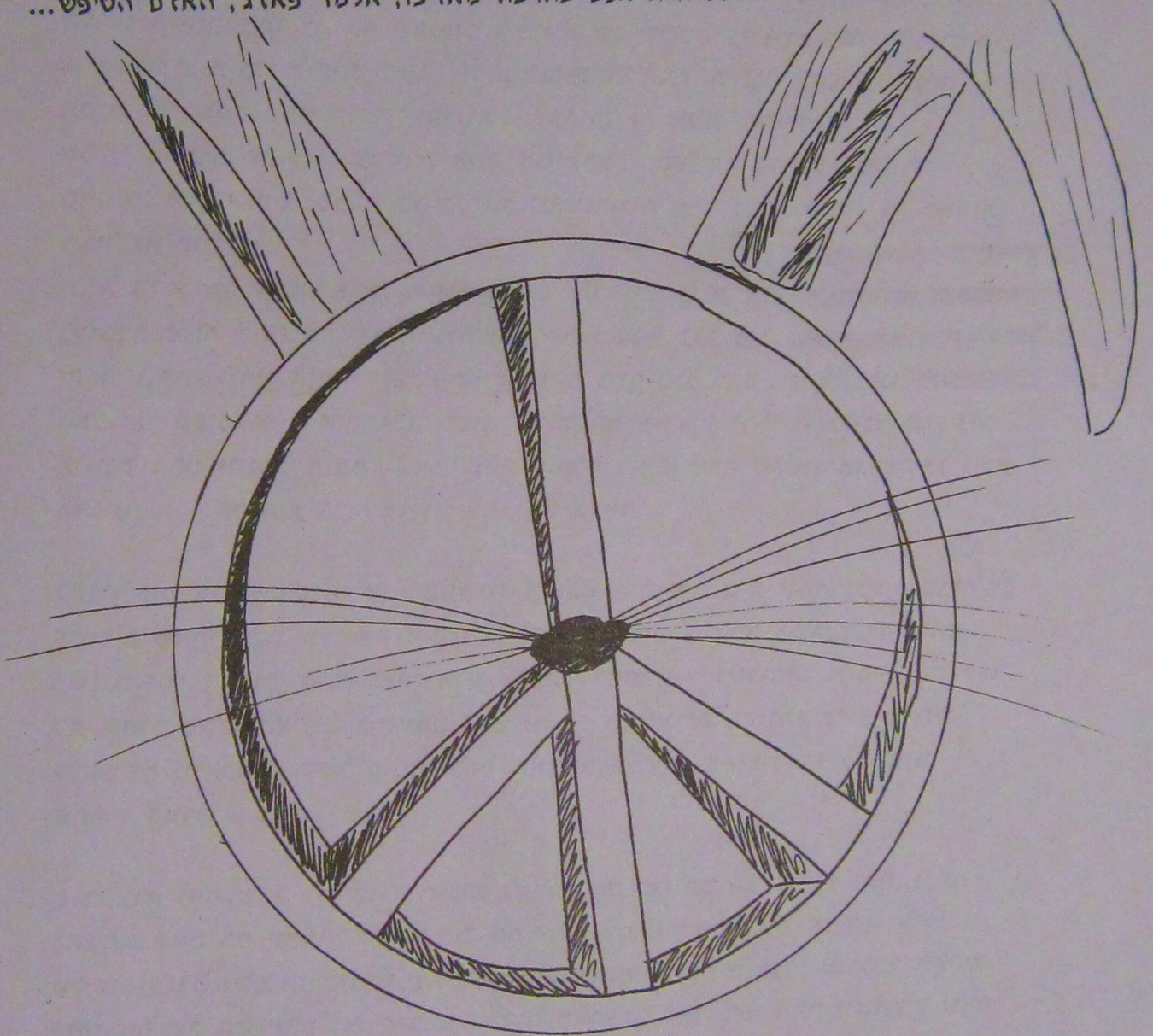
ובכן, מדוע הם עושים זאת? שאלה טובה. יתכן וזה נובע ממשבר מתמשך שמקורו בעובדה שגזר מוצג כמושא תאוותם, מעשה משפיל בכל קנה מידה. זה די הגיוני למען האמת. אני משערת שהם בסך הכל רצו, כמו כולנו, לאכול המבורגר עסיסי מדי פעם, ולא חסה וגזרים. הם צודקים לחלוטין בנוגע לזה, ואני תומכת בהם ומגבה אותם – אבל אני בהחלט לא חושבת שהשמדתו של כל המין האנושי היא הכרחית בכדי לזכות בארוחה הגונה.

לאורך זמן רב נשקם ועלמו במסתוריות. ההשערה שלי היא שהארנבים המרושעים עומדים מאחורי זה. מומחים מעריכים שהם מצויזים בנושקים המתקדמים ביותר, כגון משגרי רקטות, טילי יבשה-אוויר ואפילו ראשי נפץ ביולוגיים וכימיים, אך עוד לא אושר שהם מחזיקים ברשותם נשק גרעיני. התיאוריה הרווחת כיום טוענת שהנושקים מוחבאים היטב מתחת לפני האדמה, ברשת מנהרות תת קרקעיות, שחפרו הארנבים במשך שנים.

טוב, בוא נניח שהם כן ינסו להוציא לפועל את מיזמתם המרושעת והמתוכננת להפליא. ואם הם ינצחו, מה לעזאזל הם יעשו עם מיליארדי בני אדם? דעותיהם של המומחים חלוקות בנושא. חלקם טוענים שהמין האנושי כולו ישועבד וישמש כמשרתם של השליטים החדשים של כדור הארץ – הארנבים. אחרים טוענים שהם

ימחזרו אותנו, על ידי שימוש בשיטות מחזור מתקדמות ומתוחכמות, שנמצאות עדיין בשלב המיסוי והפיתוח אצל הארנבים. אבל לאיזו מטרה אפשר למחזר כזו כמות של אנשים? זה עדיין לא ידוע, למרות שאני יכולה להעלות בדמיוני הפרוע כמה השערות... אך דבר אינו בטוח בשלב זה.

כואו נוזה בעובדות: הארנב הוא נעלה על האדם מבחינת מבנה הגוף. הוא קטן, קומפקטי, זריז ומראהו כה חמוד וידידותי, בעוד האדם הוא גדול, מגושם ומראהו מרתיע. איש לעולם לא יאמין שארנב יהרוג בן אדם, אך בני אדם הורגים ארנבים מדי יום ביומו. דוגמה מצוינת לעליונותם של הארנבים מוצגת בסרטי האחים וורנר. באגס באני הארנב הוא חכם בהרבה מאיבנו, אלמר פאדג', האדם הטיפש...

ללא כותרת מס' 2

קמים בבוקר רואים שהכל בדיוק אותו דבר
 הולכים לאותו מקום עבודה רואים את אותם האנשים
 אוכלים את אותם מאכלים שבושלו כבר לפני כמה ימים
 הולכים לישון את אותן שעות צהריים
 אולי באיחור של דקה או שתיים
 קמים רק בשביל ללכת לחנות
 בכדי לקנות את אותם מצרכים שלא נצרכים
 אומרים שלום לכל מיני אנשים שבכלל לא רוצים להכיר
 חוזרים לבית לאישה שכבר מזמן כבתה
 אוכלים ארוחה שבכלל לא השתנתה כבר שנה
 מעירים על איך שהילדים אוכלים
 צועקים צעקה שנשמעת עד הרחובות הבאים
 מחטיפים סטירה

לכל מי שרק אמר סליחה

חוזרים למיטה קרה

חושבים על השגרה

מתנחמים במה שפעם היה

חושבים לעבור לשגרה חדשה

ונתקלים כבר בהתחלה

במחסום הגיל וההשכלה

או מוותרים

ופשוט נשאבים בחזרה

לאותה נורמה מעיקה

לכפור בבל ציור

מוסק קומיקס

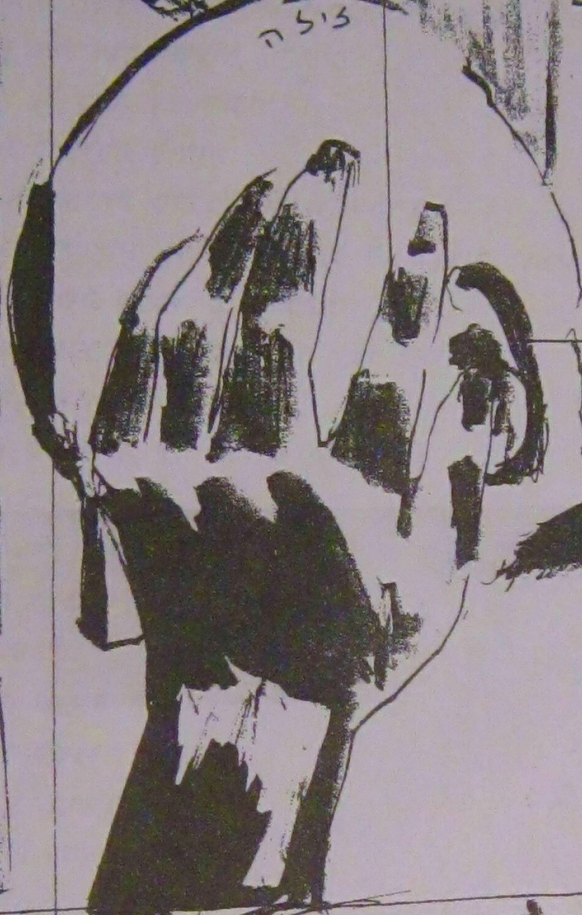
קומיקס קולור

כאב כפר הנשיא

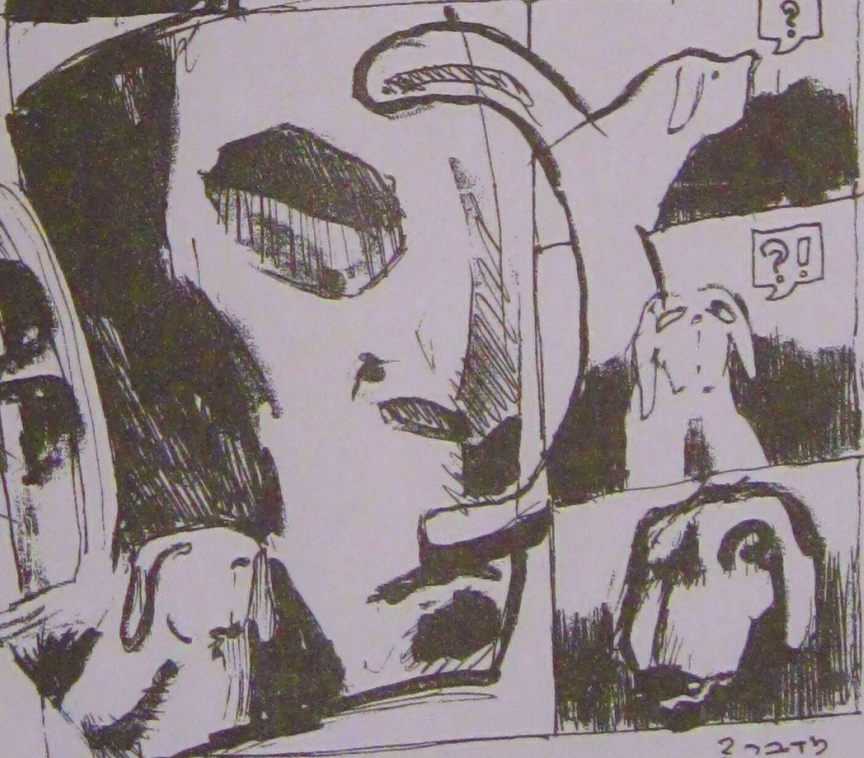
1

157

12 פשק 12

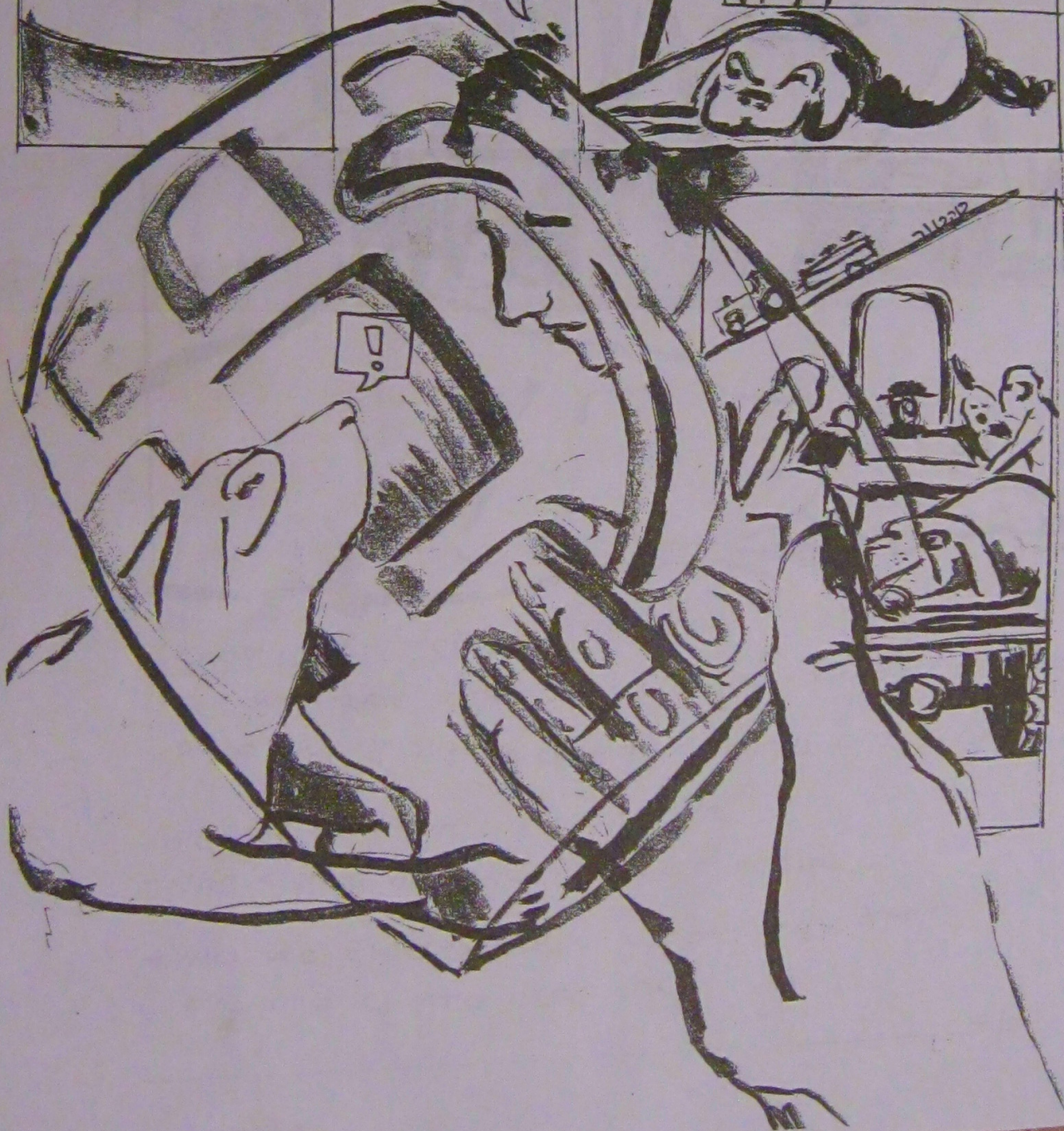
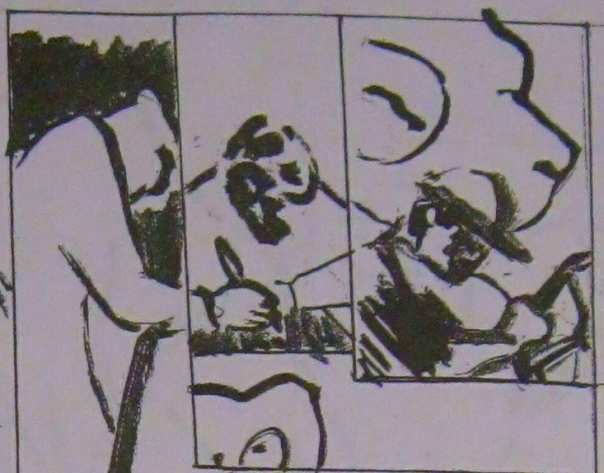
לדבר?

כוס
בירה

כלב מקומי (ותיק)

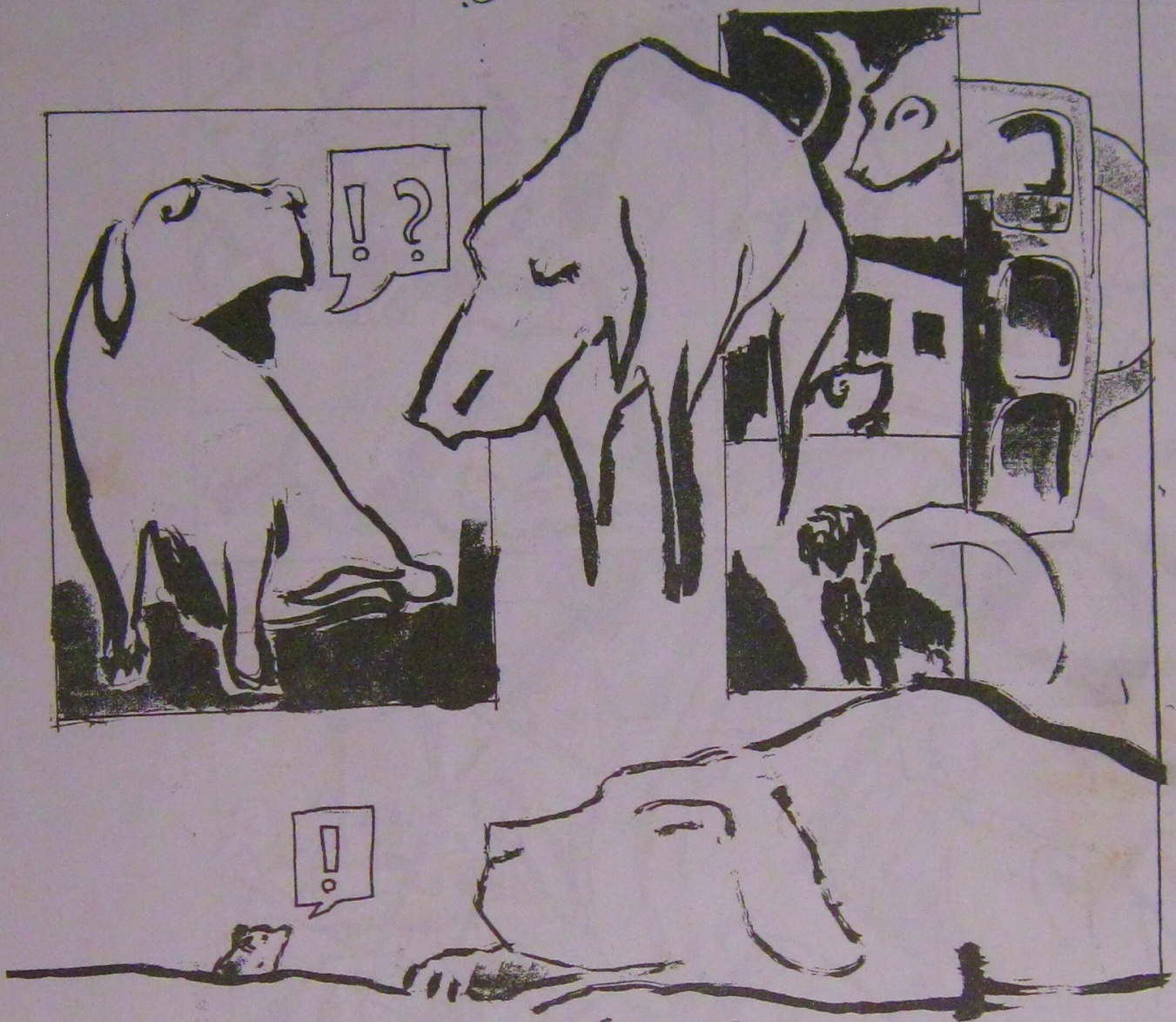
2

כלב צעיר

האבא

3

לאנשים לא דיסקרטם (לא חובה)

- יצא אחד ישבת בפאב / עד שפתאום דרך הכוס ראית כלב אחד.
- הבלב סיפר לי סיפורים נפלאים / איך החיים בקיבוץ באמת פתענלים.
- סיפר לי על ילדות ועשה הקבלות.
- פתח ביקורת חברתית ולא עשה הקלות.
- ואולי אים לא הונו שיכור וכלבים ידעו לדבר.
- היט היום בן אדם קצת אחר!!!